

یادداشت

رانت مخالفت مجاز "ابداع تازه دستگاه سرکوب برای تشدید سرکوب"

صادق کار

از نظر حکومت شرایط بین المللی بعد از جنگ اوکراین به نوبه خود فضا را برای تشدید سرکوب و اختناق مساعدتر نموده است. با این همه اینکه حکومت بتواند برنامه اش را به پیش ببرد به عوامل متعددی و از همه مهمتر به گستردگی مقاومت مدنی، تطبیق سازماندهی و ساختار های نهادهای پیشبرنده اعتراضات و اتخاذ تاکتیک های مبارزاتی متناسب با شیوه های سرکوب بستگی دارد. بهر صورت وضعیت داخلی به شکلی نیست که رژیم بتواند به آسانی بر اعتراضات و بحرانها فائق آید.

ظاهرا همه اتهاماتی که عوامل دستگاه سرکوب به فعالین صنفی و مطالبه گران اجتماعی و مدنی برای به مجازات رساندن آنان تا کنون نسبت داده اند و می دهند چنان نزد مردم مندرس و بی اعتبار و مسخره شده اند که عوامل دستگاه سرکوب به فکر ابداعات تازه ای برای توجیه اعمال جنایتکارانه و سرکوبگرانه خود افتاده اند و اخیر اتهام عجیب و غریبی را برای محکوم کردن فعالین مدنی طرح کرده اند. عنوان این مصنوع جدید (رانت مخالفت مجاز) است.

منظور از بکار گرفتن این مصنوع بی مسما این است که گویا تظاهرات خیابانی مدنی رانتی است که بایستی از مطالبه گران گرفته شود و تجمع های اعتراضی و مدنی مردم غیر مجاز و ممنوع شوند

به زعم این اقلیت کوچک منفور دو نوع رانتخواری در کشور وجود دارد یکی همان رانتخواری حلالی است که وابستگان حکومت به شمول فرماندهان دستگاه سرکوب و روسای زندان ها و ناقاضی های حکومتی از آن بهر مند اند، ولی انکارش می کنند و در واقع همان است که مجاز و مرسوم است، و دومین نوع رانتخواری گویا همان اعتراضات صنفی است که از نظر این جماعت "رانت مجاز"

محسوب می شود و باید غیر مجاز شود و بر خلاف رانتخواران صاحب قدرت و ثروت در هم کوبیده شود و عاملان آن به اشد مجازات رسانده شوند!

حال آنکه حق اعتراضات غیر مسلحانه و مسالمت آمیز در قانون اساسی خود حکومت نیز به رسمیت شناخته شده و مجازاتی برای آن در نظر گرفته نشده است. استفاده از این حق قانونی و مدنی نه تنها کوچکترین نسبتی با رانت و رانت خواهی ندارد بلکه حقی است جزء حقوق شهروندی که رانتی عنوان کردن آن از طرف عوامل سرکوب برای منحرف کردن اذهان از نیت های پشت پرده آن است.

نهادهای مدنی و سندیکا یی ماهیتا جزء نهادهای موثر برای مبارزه با فساد و رانتخواری و استبداد هستند. نتیجتا سرکوب آنان و غیر مجاز کردن اعتراضات مطالباتی به هر بهانه ای که انجام بگیرد به نفع رانتخواران و رانتخواری است.

مجازات های که برای این اتهام می خواهند اعمال کنند، ظاهرا از مجازات اتهاماتی همچون "اختلال در نظم عمومی، تبانی علیه امنیت کشور..." که مرسوم بوده سنگینتر است. از احکامی که اخیرا علیه فعالین و مطالبه گران صنفی صادر می کنند این را بخوبی می شود تشخیص داد.

با اینکه چنین اتهامی در قوانین خودشان وجود ندارد که مجازاتی برای آن مشخص شده باشد به نظر می رسد که هدف از بکار گرفتن اتهامات این چنینی، فضا سازی برای تشدید بگیر و ببند، بالا بردن هزینه های فعالیتهای صنفی و مدنی و ایجاد رعب و هراس در بین فعالین کارزارهای مدنی و اجتماعی و توده های شرکت کننده در آنها برای مقابله با اعتراضات فزاینده باید باشد.

چرا که در ماه های اخیر به دنبال سراسری شدن اعتراضات خیابانی معلمان و فرهنگیان تحت رهبری شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان رهبران این تشکل بیش از سایرین آماج تعرض همه روزه نهادهای سرکوبگر و بیدادگاه های حکومتی واقع شده و برای بسیاری از آنان پرونده های امنیتی و دادگاه تشکیل داده اند و مجازات های بسیار سنگینی تا کنون برای تعدادی از آنان در نظر گرفته اند و این روند همچنان ادامه دارد.

دوران در باغ سبز کاذب و موقتی که ابراهیم رئیسی و رئیس جدید قوه قضایی حکومت برای فریب افکار عمومی و تحکیم پایه های حکومت یکدست و مدعیان فریبکار عدالتخواهی می دادند پس از تسلط بر دستگاه دولت و مجلس به پایان رسیده و حکومت درمانده و فاسد اینک نیز همچنان بقای خود را در تشدید سرکوب و اختناق یافته است. آری در شرایط بحرانی کنونی با وجود جنبش اجتماعی موجود و مخالفت روز افزون اجتماعی با سیاستهای حکومت نه دیگر حکومت کردن به شکل و شیوه گذشته میسر است و نه اجرای بدون تنش سیاست شوک درمانی و آزاد سازی قیمت ها در فضای کنونی. سرکوب به سبک و سیاق گذشته هم دیگر جلودار مبارزات مردم نیست. هم از این رو حکومت راه کاری به غیر از تشدید سرکوب برای از میان برداشتن موانع پیشبرد سیاستهای خود خاصه نهادهای سندیکایی و مدنی و جنبش های اجتماعی ندارد.

از نظر حکومت شرایط بین المللی بعد از جنگ اوکراین به نوبه خود فضا را برای تشدید سرکوب و اختناق مساعدتر نموده است. با این همه اینکه حکومت بتواند برنامه اش را به پیش ببرد به عوامل متعددی و از همه مهمتر به گسترده شدن مقاومت مدنی، تطبیق سازماندهی و ساختار های نهادهای پیشبرنده اعتراضات و اتخاذ تاکتیک های مبارزاتی متناسب با شیوه های سرکوب بستگی دارد. بهر صورت وضعیت داخلی به شکلی نیست که رژیم بتواند به آسانی بر اعتراضات و بحرانشا فائق آید.

**از مبارزات کارگران و مزد و حقوق بگیران شاغل و بازنشسته برای افزایش حقیقی
دستمزد و حقوق بازنشستگی حمایت کنیم!**

**خواست کارگران و مزد و حقوق بگیران افزایش دستمزد متناسب با هزینه های واقعی
زندگی است!**

کارگران جهان متحد شوید! بخش چهارم
(Ronaldo Munck) رونالدو مونک

سلفی جمعی از کارگران مهاجر به سنگاپور با دو تن از رهبران "مرکز"

تحولاتی مانند "چارچوب جهانی برای موافقتنامه ها" نتیجه درک این واقعیت بودند که تکیه بر چانه زنی جمعی قدیم که در سطح ملی انجام می گرفت، دیگر به بن بست رسیده است، و این که کارگران به استراتژیها، تاکتیکها و روشهای سازمانی جدید نیاز داشتند. بسیاری از رهبران اتحادیه های کارگری، با توجه به ناکافی بودن شیوه های سازماندهی به روال سابق، دست به فراخوان برای همبستگی جهانی زدند. آنها "وضعیت ویژه" نیروی کار را در کنار دولت و کارفرمایان، یعنی همان سه جانبه گرائی معروف ابداع شده توسط سازمان بین المللی کار، را زیر سوال بردند

منادیان همبستگی فراملی - ادامه

در دهه 1990، اتحادیه بین المللی استراتژی خود را از ترویج "مقررات رفتار" داوطلبانه در شرکت های چندملیتی و گنجاندن "بندهای اجتماعی" (به شمول حقوق کار) در موافقتنامه های تجاری، به تدوین توافقنامه هائی مطالبه محور و جامعتری زیر نام "چارچوب جهانی برای موافقتنامه ها" (GFA) تغییر داد. این چارچوب، که بیان همبستگی کارگری فراملی است، عملیات جهانی یک شرکت را به استانداردهای کار دفتر مرکزی، که معمولاً در اروپا مستقر است، پیوند می دهد و دمساز می کند. مطابق این پیوند، نتایج به دست آمده برای کارگران یک شرکت فراملی در جایی که نیروی کار قویتر است، به شعبه ای از آن شرکت که در آن نیروی کار ضعیفتر است، تعمیم می یابند. تا سال 2015، 156 توافقنامه طبق این چارچوب جهانی در سرتاسر جهان امضا شدند که عمدتاً بر شرایط اصلی محل کار و حق چانه زنی جمعی تمرکز داشتند.

تحولاتی مانند "چارچوب جهانی برای موافقتنامه ها" نتیجه درک این واقعیت بودند که تکیه بر چانه زنی جمعی قدیم که در سطح ملی انجام می گرفت، دیگر به بن بست رسیده است، و این که کارگران به استراتژیها، تاکتیکها و روشهای سازمانی جدید نیاز داشتند. بسیاری از رهبران اتحادیه های کارگری، با توجه به ناکافی بودن شیوه های سازماندهی به روال سابق، دست به فراخوان برای همبستگی جهانی زدند. آنها "وضعیت ویژه" نیروی کار را در کنار دولت و کارفرمایان، یعنی همان سه جانبه گرایی معروف ابداع شده توسط سازمان بین المللی کار، را زیر سوال بردند. آنها به درستی مطرح کردند که اگر سرمایه اکنون خود را عمدتاً به عنوان یک بازیگر فراملی سازماندهی می کند، اتحادیه های کارگری بین المللی نیز باید "جهانی عمل کنند".

یکی از جلوه های مهم این تغییر، ظهور اتحادیه های جهانی است. در سال ۲۰۰۸، کارگران متحد فولادکار در ایالات متحده با "اتحادیه متحد"، بزرگترین سازمان کارگری در بریتانیا و ایرلند ادغام شدند. اتحادیه جدید، با نام کارگران متحد، تقریباً ۳ میلیون کارگر را در صنایع فولاد، کاغذ، نفت، مراقبت های بهداشتی و حمل و نقل نمایندگی می کرد. مجتمع نفت "بریتیش پترولیوم" و غول فولاد (ArcelorMittal) هر دو شرکتهایی فراملیتی اند. اکنون، کارگران آنها نیز فراملیتی اند و از قرار گرفتن در برابر یکدیگر در مذاکرات خودداری می کنند. کارگران [صنایع] دریانوردی، که از نوعی "انترناسیونالیسم ذاتی" برخوردارند، گام های مشابهی برداشته اند. در سال ۲۰۰۶، در واکنش به جهانی شدن صنعت کشتیرانی، اتحادیه ملی افسران حمل و نقل دریایی، هوانوردی و کشتیرانی در بریتانیا یک مشارکت رسمی با اتحادیه کارگران دریایی هلندی ایجاد کردند. این دو واحد نام خود را به ترتیب به Nautilus UK و Nautilus NL تغییر دادند. دو سال بعد، کارگران این شراکت را یک قدم فراتر بردند و به ایجاد یک اتحادیه فراملی واحد رای دادند: Nautilus International. در سال ۲۰۱۵، کارگران متحد اتومبیل سازی در ایالات متحده و IG Metall در آلمان نیروهای خود را برای ایجاد مؤسسه کار ماوراء اترانتیک متحد کردند. تمرکز کار این مؤسسه بر مسئله نمایندگی کارگران خودرو در کارخانه های تولیدکنندگان خودرو آلمانی در ایالات متحده بود. در طول یک دهه، با عنایت رهبری اتحادیه های کارگری به فرصت های عینی حاصل از جهانی شدن، فراملی گرایی به جریان فعالیت اصلی اتحادیه های کارگری رسوخ کرده است.

قابل ذکر است که دورنگرترین اتحادیه ها با کارگران مهاجر نه به عنوان یک تهدید بلکه به عنوان یک فرصت رفتار می کنند. اتحادیه های کارگری با پیش کشیدن آرمان و مطالبات مشترک با کارگران مهاجر، نقش دموکراتیک خود را با ادغام کارگران مهاجر در اتحادیه ها و مبارزه با نیروهای سیاسی تفرقه افکن و نژادپرست تعمیق بخشیده اند. در سنگاپور و هنگ کنگ، اتحادیه های تحت حمایت دولت، توفیق قابل توجهی در جذب کارگران مهاجر داشته اند؛ امری که متضمن نفع متقابل است. در مالزی، اتحادیه بین المللی کارگران ساختمان و چوبکار، کارگران مهاجر موقت را برای کار در کنار اعضای "عادی" اتحادیه استخدام می کند. اتحادیه ها می توانند از طریق چنین اقدامات مثبت و پیشگیرانه ای با استراتژی "تفرقه بینداز و حکومت کن"، که اتکای اساسی سیاست ضداتحادیه ای بر آن است، مقابله کنند.

علیرغم این نقاط روشن، طبعاً تضادها و دام های بسیاری نیز وجود دارند که مانع از حرکت رو به جلو سازمانیابی فراملی کارگری می شوند. عدم تطابق بین ابعاد نامحدود چالش سازمانیابی فراملی و پیچیدگی آن از سوئی، و از سوی دیگر منابع محدود موجود همچنان یک مشکل مزمن است. همچنین، سازماندهی موفقیت آمیز لایه های جدید کارگران ممکن است ظرفیت اتحادیه ها را برای دست زدن به عمل به دلیل مشکلات بسیج نیروی کار غیررسمی یا بی ثبات جهانی کاهش دهد. این مشکلات برای یک جنبش کارگری چابک و استراتژیک حل نشدنی نیستند، اما باید به جد به آنها توجه داشت و پرداخت.

از مبارزه و مطالبات معلمان و فرهنگیان حمایت کنیم!

اعتصاب و تشکل جزء حقوق بدیهی کارگران و مزد و حقوق بگیران است!

از مبارزه کارگران و مزد و حقوق بگیران برای ایجاد سندیکا و تشکلهای مستقل کارگری حمایت کنیم!

پرستاران و ۱۲ جور قرارداد کاری

صادق

اعتراض و نارضایتی در میان پرستاران و کادر درمانی بسیار وسیع و گسترده است. شرکت‌های دلال نیروی انسانی طی سالهای گذشته با اعمال و رفتار استثمارگرانه شان نقش اصلی را در بی حقوق سازی کادر درمانی و نارضایتی و مهاجرت پرستاران از کشور داشته و دارند. وزارت بهداشت و درمان نیز عملاً به جولانگاه شرکت‌های دلال نیروی کار تبدیل شده است. وجود ۱۲ نوع قرار داد شغلی تبعیض آمیز در حوزه کار پرستاری خود دلیلی بر تسلط شرکت های خصوصی دلال بر وزارت بهداشت و درمان است

در سال گذشته یکی از گروه‌های مزدبگیر که اعتراضات خیابانی زیادی بر گزار کرد پرستاران و سایر کارکنان کادر درمانی بودند. این گروه در سال گذشته حداقل ۲۰ تجمع اعتراضی در شهرهای مختلف کشور برگزار کرد که چند مورد از آنها تجمع هایی بودند که با شرکت پرستاران و کادر درمانی از چند شهر در تهران برگزار شد و خصوصیت اعتراض سراسری به خود گرفت. در مواردی نیز نمایندگان پرستاران برای اعتراض و گفتگو بر سر خواسته های خود به تهران آمدند و پس از گرفتن وعده های مساعد از طرف مسئولین به محل های کارشان برگشتند. اما در عمل مسئولین به هیچ یک از وعده‌های خود عمل نکردند که این خلف وعده‌های پیاپی نیز به نوبه خود محرک اعتراضات دیگری شد. اگر اپیدمی کرونا در میان نبود و تعهدات انسانی و وجدانی پرستاران مانع نمی شد، به حتم اعتراضات پرستاران تبدیل به اعتصابات می شد که در طول تاریخ پرستاری بی سابقه می بود.

با اینکه پرستاران زیادی در جریان اپیدمی کرونا جان باختند و به گفته رئیس خانه پرستار تلفات پرستاران طی دو سال اخیر از جان باختگان بیماری در کشورهای دیگر بیشتر بود و امکانات بهداشتی و حمایتی نیز اندک و اکثرشان غیر استاندارد بود، پرستاران زحمتکش و پر تلاش با وجود نبود پرستار کافی با به خطر انداختن سلامتی و جان خود و خانواده هایشان از هیچ کوششی برای نجات بیماران از مرگ فروگذار نکردند. با

این همه مدیران و مسئولین ذریب زحمات بی دریغ آنان را نیز مانند سایر زحمتکشان بی پاسخ گذاشتند و زیر تمام وعده‌ها و قول و قرار های خود زدند.

خواسته های پرستاران چیزهایی نبود که برآورده کردن آنان دشوار و پر هزینه باشد. افزایش حقوق، استخدام پرستاران شرکتی، اجرای تعرفه گذاری، پرداخت منظم کارانه، استخدام پرستار و قطع اضافه کاری های جانفرسا و غیر دواطلبانه مهمترین خواسته های اعلام شده پرستاران هستند.

به گفته دبیر کل خانه پرستار، سرانه پرستار برای هر هزار نفر در جهان ۳ نفر است. این تعداد در ایران در حال حاضر ۱،۵ نفر یعنی نصف استاندارد جهانی است. با وجود این کمبود و ۱۰۰ هزار پرستار بیکار جویای کار، مسئولین و صاحبان بیمارستانها از استخدام پرستار خود داری می کنند و ترجیح می دهند با وادار کردن پرستاران به اضافه کاری اجباری و افزایش فشار به پرستاران کمبود خود را جبران کنند. این در حالی ست که بیمارستانهای خصوصی سودهای کلانی کسب می کنند.

زمانی نیز که ناچار به استخدام پرستار می شوند پرستار را با قراردادهای ۸۹ روزه به کار می گیرند تا هم حقوق و مزایای کمی به آنان بدهند و هم هر وقت که خواستند بتوانند آنان را پس از این مدت اخراج کنند. همین موضوع باعث سلب امنیت شغلی پرستاران شده است و مطالبه استخدام مستقیم توسط موسسات درمانی تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی انگیزه تعداد زیادی از اعتراضات پرستاران بوده است. با وجود کمبود پرستار و نیاز شدید به پرستار مسئولین از استخدام پرستار و رسمی کردن پرستاران شرکتی طفره می روند. نا رضایتی از حقوق و شرایط کاری نا مساعد و نداشتن امنیت شغلی و شرایط بهتر مزدی و رفاهی در کشورهای دیگر موجب مهاجرت ناخواسته بسیاری از پرستاران شده اند.

شریفی مقدم دبیرکل خانه پرستار مدتی پیش در گفتگو با خبرگزاری ایلنا از وجود ۱۲ نوع قرارداد کاری مرسوم در میان پرستاران خبر داد که حکایت از بی نظمی و استفاده استثمارگرانه از نیروی کار پرستاری دارد.

ایلنا از قول شریفی مقدم نوشت: "چهارمین مشکل به نوع قراردادهای پرستاران برمی گردد. پرستاران دوازده مدل قرارداد دارند؛ پرستاران ۸۹ روزه، پرستاران شرکتی، تبصره ۳، تبصره ۴، پیمانی، قراردادی، رسمی و... مدل های مختلف قرارداد پرستاران هستند. مزد و مزایای هر کدام از این پرستاران با هم تفاوت دارد در حالیکه کار همه ی آنها یکی است. الان حدود ۳۵ درصد از پرستاران شرکتی هستند و قرارداد آنها موقت است و این به استثمار کشیدن نهایت بی اخلاقی است. چرا باید پرستاران را در پیک کرونا به کار بگیرند و بعد از سه ماه که پیک خوابید از کار بیکار کنند؟"

وضع پرستاران رسمی هم البته از لحاظ شرایط کاری و مزدی خیلی بهتر از پرستاران شرکتی نیست. ۱۴ سال است که آنان در انتظار اجرای قانون تعرفه گذاری شغل پرستاری هستند بلکه از طریق اجرای آن حقوق هایشان اندکی بهبود پیدا کند ولی هنوز به رغم انجام اعتراضات متعدد به این منظور مسئولین از انجام آن طفره می روند. دامنه کارزار اعتراضی پرستاران برای اجرای تعرفه گذاری به بیت خامنه ای نیز کشیده شد و او هم که گویا نگران اعتراضات فزاینده پرستاران و مهاجرت روز افزون آنان از کشور شده بود، مدتی پیش خواهان اجرای قانون مذکور شد که تا کنون این توصیه نیز ره بجایی نبرده است. مبلغی که به عنوان کارانه باید به پرستاران پرداخت شود، نیز اغلب اوقات با ۶ تا یک سال تاخیر و کمتر از مبلغ واقعی و پس از کلی برو و بیا پرداخت می شود. یعنی در واقع همه اسباب مهاجرت پرستار آن هم در شرایطی که کشور به پرستار نیاز مبرری دارد توسط مسئولین دولتی فراهم شده اند.

اعتراض و ناراضایتی در میان پرستاران و کادر درمانی بسیار وسیع و گسترده است. شرکت های دلال نیروی انسانی طی سالهای گذشته با اعمال و رفتار استثمارگرانه شان نقش اصلی را در بی حقوق سازی کادر درمانی و ناراضایتی و مهاجرت پرستاران از کشور داشته و دارند. وزارت بهداشت و درمان نیز عملاً به جولانگاه شرکت های دلال نیروی کار تبدیل شده است. وجود ۱۲ نوع قرار داد شغلی تبعیض آمیز در حوزه کار پرستاری خود دلیلی بر تسلط شرکت های خصوصی دلال بر وزارت بهداشت و درمان است. از بابت این همه تبعیض و حق کشی سالانه هزاران میلیارد سود اضافی به جیب صاحبان بیمارستانها و شرکت های دلال سرازیر می شود. آنها به هیچ روی حاضر به گذشتن از این سودهای نجومی نیستند. پرستاران نیز نمی توانند با این وضع کنار بیایند، نتیجتاً اعتراضات کارکنان بخش درمان امسال نیز ادامه پیدا کرده و تشدید خواهد شد و مهاجرت پرستاران نیز افزایش پیدا خواهد کرد. مانع اصلی دست نیافتن پرستاران به خواسته هایشان نداشتن تشکل مستقل و فراگیر است. تا زمانی که این مشکل بر طرف نشود پرستاران نباید انتظار داشته باشند بهبودی در وضعیت شان بوجود بیاید.

در مقابل همه ی این امتیازات اما آنان نمی خواهند آنقدر به آفرینندگان واقعی ثروت هایشان دستمزد بدهند که شکمشان را سیر کند!

متحدانه برای آزادی کارگران، معلمان و زندانیان مدنی و سیاسی مبارزه کنیم!

متحدانه علیه سیاست فقر و فلاکت آور شوک درمانی و آزاد سازی قیمت ها مبارزه کنیم!

گذر و نظری بر رویدادهای کارگری هفته

جنگ کارگری

اعتراض دوباره کشاورزان اصفهانی پس از سرکوب وحشیانه آخرین اعتراض بزرگ آنان در بستر زاینده رود و خیابانهای مرکزی اصفهان بار دیگر نشان داد که با سرکوب و وحشیانه مطالبات به حق مردم نمی توان به اعتراضات آنان پایان داد.

اعضای اتحادیه های کارگری در پارلمان و دولت نروژ

در انتخابات پارلمانی نروژ که چند ماه پیش برگزار شد تعداد قابل توجهی از اعضای اتحادیه های کارگری که در احزاب چپ هم عضو هستند توانستند به پارلمان و دولت جدید نروژ راه پیدا کرده و وزیر وکیل بشوند.

مسعود قرمخانی عضو اتحادیه کارکنان بخش تجاری و اداری و عضو حزب کارگر به سمت ریاست پارلمان انتخاب شد. مارتمیوس پرشن عضو دیگر همین اتحادیه و حزب کارگر به سمت وزیر کار انتخاب شد. همچنین ۸ نماینده دیگر پارلمان که دو تن آنان رهبران احزاب سوسیالیستی چپ و سرخ نیز هستند جز اعضای اتحادیه ها هستند. افراد مذکور در هفته گذشته ناهار را میهمان روسای اتحادیه خود بودند. یکی از نمایندگان مهمان عضو اتحادیه از اعضای حزب مرکز که یک حزب غیر چپ محسوب می شود بود. هنگام خواندن گزارش این دیدار در نشریه ارگان اتحادیه به یاد گزارش احضار و محاکمه ده ها تن از اعضای شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان افتادم. ببینید تفاوت از کجا تا کجاست. در یک جا فعالین اتحادیه ای تا نشستن بر صندلی ریاست مجلس و دبیر کلی احزاب ی که ده ها نماینده در پارلمان دارند و به عهده گرفتن وزارت مسئولیت می گیرند، در جایی مثل ایران فعالین اتحادیه ای را با اتهامات ساختگی دسته دسته به زندان و اخراج محکوم می کنند.

کارگران بازنشسته صنعت نفت با انتشار بیانیه ای مطالبات درخواستی شان در سال جاری را اعلام کردند

کارگران بازنشسته صنعت نفت در آغاز سال جدید با انتشار بیانیه ای ۲۲ مطالبه خود از شرکت نفت را اعلام و خواستار انجام آنها شدند. گفتنی است که این نخستین بار است که بازنشستگان صنعت نفت در آغاز سال به این وسیله مطالبات شان را درخواست می کنند. مطالبات طرح شده در این بیانیه حکایت از وضعیت خراب معیشتی و رفاهی بازنشستگان صنعت نفت و عمق نارضایتی و آمادگی آنان برای مبارزه جهت تحقق مطالبات شان دارد.

مطالبات بازنشستگان اگر از طرف همکاران شاغل شان مورد حمایت قرار بگیرند آنان توانند به بخش عمده مطالبات شان برسند. جهت نیل به این مقصود لازم است که ابتدا بازنشستگان تشکیلات خاص خودشان را بوجود آورند. چون بدون تشکل و حمایت همکاران شاغل بازنشستگان دست یافتن به مطالبات مقدور نیست.

روز سه شنبه ۹ فروردین، کارگران بازنشسته صنعت نفت خواسته هایشان در سال ۱۴۰۱ را در ۲۲ بند به قرار زیر رسانه ای کردند:

۱. تثبیت همسان سازی در قانون مدیریت خدمات کشوری
۲. تبدیل وضعیت کانون ها از حزبی به صنفی
۳. ارائه خدمات رفاهی در شان بازنشستگان محترم و ارتقاء کارایی کارت منزلت و ابلاغ به دستگاه ها در جهت همکاری با بازنشستگان
۴. استخدام فرزندان بازنشسته در شرکت ها و ادارات تحت پوشش صندوق بازنشستگی و یا ادارات محل اشتغال پدر و مادر
۵. ارتقاء سطح طرح های یاری خرید از فروشگاه های افق کوروش و رفاه
۶. نظارت نمایندگان بازنشستگان در امور صندوق بازنشستگی
۷. لغو صدور کارت بانکی عکس دار
۸. تسریع در پرداخت هزینه های بیمه ای تکمیلی
۹. تبدیل صندوق بازنشستگی به سازمان بازنشستگی
۱۰. افزایش مبلغ وام ضروری و افزایش تعداد مبلغ و تعداد گیرندگان وام ازدواج فرزندان
۱۱. پرداخت مطالبات بازنشستگان بر اساس بند ۳ ماده ۶۸ قانون مدیریت خدمات کشوری در ارتباط با فوق العاده شغل
۱۲. شفاف سازی فیش های حقوقی
۱۳. اختصاص بیمه ای تکمیلی مطابق شاغلین برای بازنشستگان دستگاه ها
۱۴. واگذاری بخشی از خدمات نمایندگی صندوق ها در استان ها به کانون های بازنشستگی و افزایش اختیارات کانون ها
۱۵. ابطال اساسنامه فعلی
۱۶. حذف فرانشیز درمان
۱۷. همسان سازی با شاغلین
۱۸. احقاق حقوق بازنشسته کد ۲۳
۱۹. افزایش حداکثر ۱۰۰ درصد معیشت، ورزشی، گردشگری، سرانه ای باشگاهی هر ساله با توجه به تورم
۲۰. اشتغال فرزندان بیکار بازنشستگان و بازماندگان
۲۱. تعلق حداکثری وام های مصوب از طریق صندوق های بازنشستگی و نه بانک های عامل زیرا توان پرداخت سود بانکی بازنشسته نداشته و ندارد
۲۲. ترمیم مستمری طبق روال سال های قبل

کارگران انبیه فنی راه آهن نسبت به پرداخت نکردن به هنگام دستمزد ها ایشان اعتراض کردند

کارگران واحد نگهداری انبیه فنی راه آهن خواستار پرداخت به موقع دستمزد و بیمه خود در سال آینده شدند. آنها همچنین نسبت به پرداخت نشدن معوقات مزدی خود اعتراض داشتند. بیش از یک هفته از شروع سال ۱۴۰۱ گذشته، اما کارگران پیمانکاری واحد نگهداری انبیه فنی راه آهن یک تا ۲ ماه از مطالبات سال ۱۴۰۰ خود را هنوز دریافت نکرده اند.

اذعان یک عضو شورای عالی کار به دستوری بودن تعیین دستمزد در این شورا

شورای عالی کار نقشی در تعیین دستمزد نداشت تصمیم از بالا گرفته و به ما ابلاغ می شد!

محمدرضا تاجیک "نماینده کارگران" در شورای عالی کار :

امسال برای اولین سال بود که دولت اعمال نفوذ نکرد. همه دولت ها اعمال نفوذ می کردند و می گفتند ما کار نداریم شما چه می کنید اما دستمزد از ۲۰ درصد بیشتر نشود، مثلاً ۴ سال پیش آقای دکتر ربیعی آمد و گفت ۲۰ درصد نشود و بعد از ۱۲ ساعت مذاکره ۱۹/۵۵ درصد امضا کردند و عملاً تعیین مزد دستوری بود. سبد معیشت سال گذشته را می گفتند ۷ میلیون تومان نشود و رقم ۶ میلیون و ۹۰۰ هزار تعیین می شد. در دولت جدید این چالش را نداشتیم. با وجود چنین نمایندگانی مگر نیازی به دخالت دولت هم هست؟

پرداخت نکردن حق بیمه کارگران شرکتی مخابرات گیلان باعث قطع خدمات درمانی و نگرانی و اعتراض کارگران شد

کارفرما دوماه است که از پرداخت حق بیمه به تامین اجتماعی طفره رفته است

۲۰ سال زندان برای یک فعال صنفی و اجتماعی

حسین روئین‌تن، معلم، روزنامه‌نگار و فعال سیاسی ساکن دشتستان (بrazجان، استان بوشهر) توسط دادگاه انقلاب این شهر به ۲۰ سال حبس تعزیری و پرداخت جزای نقدی محکوم شد. در صورت تایید این حکم در مرحله‌ی تجدید نظر، ۱۰ سال زندان در خصوص وی قابل اجرا خواهد بود.

بر اساس این حکم که در تاریخ ۲۴ اسفندماه ۱۴۰۰ صادر و ابلاغ شده است، آقای روئین‌تن از بابت اتهام "اقدام علیه امنیت ملی کشور" به تحمل ۱۰ سال حبس به اتهام "تبلیغ علیه نظام" به ۱ سال حبس، از بابت اتهام "توهین به مقدسات و ائمه اطهار، اهل بیت، حضرت سکینه و زینب" به ۵ سال حبس، به اتهام "توهین به بنیانگذار و توهین به رهبری" به ۲ سال حبس و از بابت اتهام "نشر اکاذیب و تشویش اذهان عمومی" به ۲ سال حبس و پرداخت ۱۵ میلیون تومان جزای نقدی محکوم شده است.

منبع: کانال اتحاد بازنشستگان

حوادث شغلی همچنان قربانی می‌گیرند

شمار حوادث شغلی به رغم وعده‌های مسئولین دولتی همچنان از میان کارگران قربانی می‌گیرد و رکورد های تازه‌ای را بجا می‌گذارد. بنا به گزارش نهادهای دولتی ذیربط تعداد قربانیان و آسیب دیدگان حوادث شغلی در سال گذشته نیز نسبت به سال ماقبل افزایش یافت. علت اکثر حوادث شغلی در ایران رعایت نکردن قوانین ایمنی توسط کارفرمایان به دلیل سود افزایی از یکسو و فقدان نظارت ادارات کار بر اجرای قوانین و ممنوعیت فعالیت تشکلهای کارگری در محل های کار و سهل گیری دادگاه ها در مجازات کارفرمایان متخلف و مجرم می باشد. در کارگاه های زیر ۱۰ نفر که از مشمول قانون کار خارج هستند عواقب حوادث کار برای کارگران آسیب دیده بسی مصیبت بار تر است. زیرا اکثر کارگران شاغل در آنها فاقد بیمه درمانی و حوادث هستند و اکثرا بعد از حوادث بدون حمایت به حال خود رها می شوند و بعد از حادثه دیگر نه گزارشی از سرنوشت آنان و نه مجازات کارفرمای مجرم منتشر می شود. گزارش یکی از این حوادث در آغاز سال به نقل از ایلنا:

انفجار در کارخانه «آجر پزی» ۵ کارگر را مصدوم کرد

پنج کارگر در یک واحد آجرپزی در منطقه صنعتی دولت آباد اصفهان بر اثر حادثه انفجار زخمی شدند.

به گزارش ایلنا، روز گذشته (یکشنبه ۷ فروردین ماه) پنج کارگر شاغل در یک واحد آجرپزی واقع در منطقه صنعتی دولت آباد اصفهان بر اثر حادثه انفجار زخمی شدند.

بر اساس گزارش روابط عمومی شهرداری دولت آباد؛ حادثه یادشده حوالی ساعت ۸ صبح در اتاق کارگران برای پنج نفر از کارگران کوره آجر پزی ایزدی واقع در خیابان حبیب آباد، جاده شالباف در منطقه صنعتی دولت آباد اصفهان رخ داده و هنوز اطلاعاتی از علت قطعی این آتش‌سوزی که منجر به انفجار شد در دست نیست.

تجمع اعتراضی کشاورزان اصفهان

مقابل جهاد کشاورزی

در روز شنبه ۶ فروردین ۱۴۰۱ کشاورزان اصفهان در اعتراض به عدم اجرای مصوبات و احکام قانونی و وعده‌های مسئولین، مقابل ساختمان جهاد کشاورزی اصفهان واقع در خیابان منوچهری دست به تجمع زدند

منبع: کانون خبرنگاران مستقل ایران

اعتراض دوباره کشاورزان اصفهانی پس از سرکوب وحشیانه آخرین اعتراض بزرگ آنان در بستر زاینده رود و خیابانهای مرکزی اصفهان بار دیگر نشان داد که با سرکوب و وحشیانه مطالبات به حق مردم نمی توان به اعتراضات آنان پایان داد.

اعتصاب دو روزه ۲۰۰ میلیون کارگر در هند

۲۰۰ میلیون کارگر هندی از روز دوشنبه این هفته به دعوت اتحادیه های کارگری دست به اعتصابی ۲ روزه علیه سیاستهای دولت دست راستی نارندرا مودی زدند. مطالبات کارگران اعتصابی، افزایش دستمزد، توقف خصوصی سازی تعدادی از بانک ها و موسسات عمومی، توقف قانونی که دست کارفرمایان را برای تعدیل بخشی از حقوق سندیکیایی کارگران باز می گذارد و درخواست حمایت مالی برای مقابله با گرانی سوخت و کالاهای اساسی هستند. گفتنی است که از سال ۲۰۱۶ تا کنون ۴ اعتصاب بزرگ کارگری و توده‌ای با شرکت کارگران و کشاورزان علیه سیاستهای نئولیبرالی دولت دست راستی هند توسط اتحادیه های کارگری هند رهبری و به اجرا در آمده که حاکی از توان و نفوذ اتحادیه ها در هند دارند. پوشش تامین اجتماعی همگانی برای کارگران سازمان نیافته از دیگر خواسته های اتحادیه ها هستند.

اتحادیه های کارگری نقش برجسته ای در جلوگیری از اجرای سیاستهای نئولیبرالی دولت دست راستی هند و دفاع از حقوق کارگران و زحمتکشان هند دارند.

ایجاد کار برای بیکاران وظیفه دولت است!

دولت موظف است به همه بیکاران حقوق بیکاری پرداخت نماید!

راه رهایی زحمتکشان از فقر و بی حقوق در همه حال اتحاد، همبستگی و سازمانیابی است!

اعتصاب ۲۰۰ میلیون کارگر در هندوستان

اعتصاب کارگران آمازون برای حق تشکل

تجمع اعتراضی کارگران شرکتی مخابرات گیلان

***برای تماس با نشریه "جنگ کارگری" می توانید با آدرس زیر تماس بگیرید:**

sabosob@gmail.com

***"جنگ کارگری" نشریه گروه کار کارگری حزب چپ ایران (فدائیان خلق) را**

می توانید در آدرس زیر ببینید:

<https://bepish.org/taxonomy/term/457>